

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 1ECdo/1/2022                   |
| Identifikačné číslo spisu: | 2301899258                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 27.06.2023                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Ján Šikuta               |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2023:2301899258.1 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného Q.. K. S., Y. XX. decembra XXXX, L. nad G. XXX, proti povinnej J. G., Y. X. N. XXXX, G., K. XXXX/X, zastúpenej advokátkou JUDr. Annou Čukanovou, Bratislava, Hany Meličkovej 26, o vymoženie 232.357,43 eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 11Er/63/2001, o dovolaní povinnej proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave sp. zn. 26CoE/30/2021 z 28. februára 2022, takto

### rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Oprávnenému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

### Odôvodnenie

1. Okresný súd Galanta (ďalej tiež „súd prvej inštancie“) uznesením č. k. 11Er/63/2001-959 zo 4. mája 2021 zmenil uznesenie Okresného súdu Galanta č. k. 11Er/63/2001-959 zo dňa 28. augusta 2020 tak, že oprávnený bol povinný uhradiť náhradu trov konania vo výške 2 020,54 eur pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia povinného, a to k rukám právneho zástupcu povinného do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

2. Krajský súd v Trnave (ďalej tiež „odvolací súd“) uznesením č. k. 26CoE/30/2021-1006 z 28. februára 2022 odmietol odvolanie povinnej. Oprávnenému nepriznal voči povinnej nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

3. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala dovolanie povinná (ďalej tiež „dovolateľ“). Dovolanie odôvodnil dovolacím dôvodom uvedeným v § 420 písm. b), f), ako aj podľa § 421 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), pričom uviedla celé zákonné znenie tohto ustanovenia, tzn., že vymenovala všetky písmená. Žiadala predmetnú vec v celom rozsahu zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

4. Povinný sa k dovolaniu oprávneného vyjadril a navrhoval, aby dovolací súd dovolanie povinného odmietol v zmysle ustanovenia § 447 písm. c) CSP. Oprávnený vo vyjadrení k dovolaniu povinnej uviedol, že exekučné konanie bolo riadne a právoplatne ukončené dňa 14. januára 2008 a podľa Exekučného poriadku nie je možné exekučné konanie obnoviť. Oprávnený uviedol, že dovolaním napadnuté uznesenie je už len konaním o výške trov vo vzťahu medzi povinnou a oprávneným, pričom súdom stanovenú čiastku (náhradu trov) uhradil na účet právneho zástupcu povinnej. Preto takto stanovenú výšku trov povinná uznala, pretože ju na základe právoplatného uznesenia požadovala splatiť. Túto výšku trov nenapadla ani v odvolaní a ani v dovolaní. Navrhoval aby súd predmetné dovolanie odmietol ako nedôvodné.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) dovolací súd uvádza nasledovné.

6. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

7. Vzhľadom na skutočnosť, že novelou Exekučného poriadku vykonanou zákonom č. 2/2017 Z. z. nadobudlo dňa 1. apríla 2017 účinnosť ustanovenie § 202 ods. 4 Exekučného poriadku, podľa ktorého dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní nie je prípustné, dovolací súd sa v prvom rade zaoberal otázkou, či má posudzovať prípustnosť dovolania podľa novelizovanej právnej úpravy alebo podľa právneho stavu platného do 31. marca 2017. Zákon č. 2/2017 Z. z. síce k úpravám účinným od 1. apríla 2017 v prechodnom ustanovení § 243h ods. 1 veta prvá stanovil, že ak v § 243i až § 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017, no vo vzťahu k opravným konaniam, teda ani k dovolaciemu konaniu, neurčil žiadne pravidlo.

8. V preskúmvanej veci bolo dovolacie konanie začaté podaním dovolania dňa 9. júna 2022, teda za účinnosti novej právnej úpravy. Ak by sa prípustnosť dovolania posudzovala podľa nej, bolo by bez ďalšieho neprípustné. Vzhľadom na povinnosť ústavne konformného výkladu pri riešení tejto otázky, a teda vzhľadom na rešpektovanie ústavných princípov dôvery v platné právo a legitímneho očakávania ako aj dôvery v správnosť aktov orgánov verejnej moci, vrátane v nich obsiahnutého poučenia o možnosti opravných prostriedkov, považoval dovolací súd za správne, aby sa prípustnosť dovolania posudzovala podľa právnej úpravy platnej v čase vydania dovolaním napadnutého rozhodnutia.

9. V danom prípade však odvolací súd rozhodol 28. februára 2022. Dovolanie, ktoré bolo podané 9. júna 2022 teda smeruje „proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní“. Najvyšší súd preto dovolanie povinnej, prípustnosť ktorého je ustanovením § 202 ods. 4 Exekučného poriadku (v znení od 1. apríla 2017) výslovne vylúčená, odmietol podľa § 447 písm. c) CSP.

10. Najvyšší súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania o dovolaní neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

11. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

**Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.